

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 31 października 2022 r.

Poz. 6786

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.70.2022 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 26 października 2022 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559, 583, 1005, 1079 i 1561) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503 i 1846)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr L/599/22 Rady Miejskiej w Pszczynie z dnia 22 września 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach administracyjnych sołectwa Czarków – Etap II.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 22 września 2022 r. Rada Miejska w Pszczynie podjęła uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach administracyjnych sołectwa Czarków – Etap II.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 cyt. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zwanej dalej ustawą o planowaniu) w dniu 26 września 2022 r. Rada Miejska w Pszczynie przekazała organowi nadzoru uchwałę Nr L/599/22 z dnia 22 września 2022 r., a w dniu 30 września 2022 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 21 października 2022 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie:

1. W § 21 ust. 1 badanej uchwały wyznaczono tereny rolnicze, oznaczone symbolami od 1R do 20R. Analiza rysunku planu wykazała, że zlokalizowany został na nim także teren 21R, który nie posiada żadnych ustaleń w treści uchwały. Podobna sytuacja dotyczy także innych terenów, tj. terenu w kolorze białym, znajdującym się w sąsiedztwie terenów 2RU i 19MN oraz terenu w kolorze szarym, położonym w sąsiedztwie terenów 2R oraz 1MNU. W tym przypadku tereny te zostały wyznaczone liniami rozgraniczającymi, nie posiadają jednak symbolu identyfikującego ich przeznaczenie. Wynikiem tego jest brak ustalenia podstawowego i dopuszczalnego przeznaczenia, zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu 21R oraz obszarów nie posiadających oznaczenia. Naruszono tym samym art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu oraz § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia

26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587). Zgodnie z treścią art. 15 ust. 2 pkt 1 cyt. ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Obowiązek oznaczenia, w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, przeznaczenia terenów wyraża się koniecznością doprecyzowania sposobu ich przyszłego zagospodarowania. Ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów powinny zawierać określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania, a także symbol literowy i numer wyróżniający go spośród innych terenów, o czym stanowi § 4 ust. 1 *rozporządzenia*.

Zasada spójności zapisów części tekstowej i części graficznej planu wynika z art. 15 ust. 1 *ustawy o planowaniu*. Dodatkowo z art. 20 ust. 1 tej *ustawy* wynika, że część tekstowa planu stanowi treść uchwały, a część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały. Z kolei przepis § 8 pkt 2 cyt. *rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* precyzuje, że konieczne jest powiązanie rysunku planu miejscowego z częścią tekstową. Skutkiem braku regulacji w treści uchwały dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 21R, a także dla terenów bez oznaczeń, doprowadzono do niezgodności części graficznej z treścią uchwały i jednocześnie do naruszenia ww. przepisów.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że wyżej wymienione rozporządzenie utraciło moc, jednak w analizowanym przypadku znajdzie ono zastosowanie. Zgodnie bowiem z obowiązującym *rozporządzeniem* Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r. poz. 2404) do projektów planów miejscowych sporządzanych lub zmienianych na podstawie uchwały o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu miejscowego podjętej przed dniem 24 grudnia 2021 r. stosuje się przepisy dotychczasowe. Uchwała w sprawie przystąpienia do sporządzenia przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego została podjęta przez Radę Miejską w Pszczynie w dniu 25 maja 2017 r. i została zmieniona uchwałą z dnia 17 stycznia 2019 r.

W złożonych wyjaśnieniach gmina wskazuje, że podczas generowania wydruku wystąpił błąd, w efekcie którego wskazane powyżej symbole nie zostały wyświetlone na rysunku planu. Na rysunku planu w wersji edytowanej/wektorowej tereny posiadają oznaczenie jako teren drogi wewnętrznej 4KDW oraz drogi publicznej klasy dojazdowej 15KDD. W zakresie terenu 21R popełniono oczywistą omyłkę pisarską w tekście uchwały – § 21 ust. 1. Jednakże należy wskazać, iż taka oczywista omyłka nie wyklucza stosowania ustaleń zasad kształtowania zabudowy i wskaźników kształtowania zabudowy, ponieważ są one identyczne dla wszystkich terenów R objętych planem. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Dla każdego wyznaczonego terenu R oprócz przeznaczenia określono zasady kształtowania. Na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego (§ 8 ust. 2 ww. *rozporządzenia*). Z powołanych unormowań wynika, że część tekstowa planu znajduje odzwierciedlenie w części graficznej.

Organ nadzoru przyjął do wiadomości wyjaśnienia gminy jednak ich nie podziela. Jak już wskazano wyżej wyznaczenie na rysunkach planu (w części graficznej) terenów, które nie posiadają ustaleń planistycznych w części tekstowej uchwały narusza zasadę spójności zapisów części tekstowej i części graficznej planu, wynikającą z art. 15 ust. 1 *ustawy o planowaniu* oraz § 8 ust. 2 *rozporządzenia* z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Każda jednostka planistyczna, z uwagi na jej wyodrębnienie w planie miejscowym powinna być traktowana indywidualnie, dlatego nie jest możliwe domniemanie, że teren oznaczony na rysunku planu symbolem 21R posiada takie same ustalenia jak pozostałe tereny rolnicze, tj. od 1R do 20R. Normy stanowione przez prawodawcę miejscowego powinny być sformułowane w sposób precyzyjny i jednoznaczny. Taki wymóg stawiany jest aktom prawa miejscowego na podstawie § 6 oraz § 25 (stosowane do aktów prawa miejscowego w związku z § 143) *Zasad techniki prawodawczej*, stanowiących załącznik do *rozporządzenia* Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie *Zasad techniki prawodawczej* (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), nakazują aby przepisy redagowane były dokładnie i w taki sposób, by intencje prawodawcy wyrażone były w sposób zrozumiały dla adresatów, a jednocześnie tak, by wskazywały kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować.

2. W § 8, który dotyczy granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie przepisów odrębnych, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania województwa, w pkt 2 wskazano strefę ochronną dla obiektu technicznego dla dawnej Jednostki Wojskowej nr 1525 Kobiór. Strefa ta została także ujawniona na rysunku planu jako czerwona linia kropkowana z trójkątnymi znacznikami.

Z uzgodnienia Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Katowicach dotyczącego projektu przedmiotowego planu miejscowego - pismo znak: WSzWKat-WO.0731.107.2020 z dnia 4 maja 2020 r., wynika, że teren objęty planem położony jest poza strefami ochronnymi i nie jest terenem zamkniętym. Nie mają więc w tym przypadku zastosowania przepisy art. 15 ust. 2 pkt 7 oraz art. 15 ust. 3 pkt 7 *ustawy o planowaniu*. W tym przypadku wyznaczenie przedmiotowej strefy jest inicjatywą gminy i jest dopuszczalne. Jednak w tej sytuacji konieczne jest ustalenie zasad i sposobów zagospodarowania terenów, które w tej strefie się znajdują, a czego gmina nie uczyniła. Wynikiem tego jest naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 1 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*.

Ponownie należy także wskazać naruszenie § 25 w związku z § 143 *Zasad techniki prawodawczej*, zgodnie z którym przepisy prawa materialnego winny wyraźnie wskazywać kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować. Odbiorca planu miejscowego nie posiada wiedzy jakie ewentualne ograniczenia dotyczą nieruchomości położonej w strefie ochronnej dla obiektu technicznego dla dawnej Jednostki Wojskowej nr 1525 Kobiór.

3. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 6 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, w planie miejscowym określa się obowiązkowo między innymi minimalną liczbę miejsc do parkowania. W przepisie § 4 pkt 9 lit. c *rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego*, określono, że ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej powinny zawierać wskaźniki w zakresie komunikacji i sieci infrastruktury technicznej, w szczególności ilość miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych.

W § 10 ust. 2 pkt 3 uchwały ustalono wskaźniki miejsc do parkowania dla zabudowy usług kultu religijnego. Dopuszczono przy tym bilansowanie miejsc do parkowania wykorzystując teren parkingu 1KP. Analiza zapisów uchwały oraz rysunku planu wykazała, że w granicach objętych opracowaniem nie wyznaczono terenu 1KP. Wynikiem tego jest nieprawidłowe wyznaczenie miejsc do parkowania, co stanowi naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 6 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* oraz § 4 pkt 9 lit. c ww. *rozporządzenia*.

Gmina w złożonych wyjaśnieniach poinformowała, że popełniono oczywistą omyłkę pisarską. W wyniku prac projektowych zrezygnowano z wyznaczenia terenu 1KP. Wniosła także o wykreślenie sformułowania w §10 ust. 2 pkt 3 w brzmieniu „przy czym dopuszcza się bilansowanie miejsc do parkowania przy wykorzystaniu terenu parkingu 1KP“, argumentując, że po wykreśleniu tego zapisu wyznaczenie miejsc postojowych dla terenu usług kultu religijnego będzie prawidłowe.

Takie orzeczenie nie jest jednak możliwe. W związku z innymi naruszeniami przepisów prawa, które występują w przedmiotowej uchwale stwierdzenie jedynie jej częściowej nieważności nie znajduje uzasadnienia.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę. Naruszone przepisy bez wątpienia mają istotny wpływ na zagospodarowanie całego obszaru objętego miejscowym planem, a zatem konieczne było wyeliminowanie uchwały z obrotu prawnego.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że uchwała Nr L/599/22 Rady Miejskiej w Pszczynie z dnia 22 września 2022 r. w sprawie *uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach administracyjnych sołectwa Czarków - Etap II*, narusza wymienione w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczych przepisy, w związku z czym wydanie rozstrzygnięcia stało się konieczne i uzasadnione, zatem należało orzec, jak w sentencji.

Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miejskiej w Pszczynie rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miejskiej w Pszczynie.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.